

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
6.Bf.137/2013/10. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2014. év február hó 07. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A 2. rb. vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. január 30. napján kihirdetett 4.B.312/2013/2. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A kiutasítás tartamát 5 (öt) évre **súlyosítja**.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 5.520,- (ötezer-ötszázhusz) forint bűnügyi költség megfizetésére, míg a további 18.000,- (tizennyolcezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék a 2013. január 30. napján kihirdetett 4.B.312/2013/2. számú ítéletével **vádлот**at bűnösnek mondta ki 2 rb. a Btk. 253. § (1) bekezdésébe ütközö és a (2) bekezdés szerint minösülö vesztegetés büntettében, valamint a Btk. 229. § (1) bekezdésébe ütközö és a (8) bekezdés szerint minösülö hivatalos személy elleni erőszak büntettében, ezért - halmazati büntetésül - 2 évi börtönbüntetésre és Magyarország területéről 2 évi kiutasításra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. Végrehajtás esetére rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés tartamába történő beszámításáról. Az eljárás során lefoglalt 2 db 50 eurós bankjegy vonatkozásában vagyonek Kobzást rendelt el. Kötelezte a vádlottat 35.230 forint bűnügyi költség megfizetésére, míg a fennmaradó 176.000 forint költséggel kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli.

A tárgyaláson az ügyész fellebbezést jelentett be a büntetés súlyosítása, végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása érdekében. A vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették.

Az eljáró ügyész előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását, amelyben indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztést és határozott idejű közügyektől eltiltást szabjon ki. A vádlott rövid időn belül követett el többszörös halmazatot alkotó

bűncselekményeket, így - az ügyészi álláspont szerint - nem lehet arra következtetni, hogy a büntetés végrehajtásával való fenyegetettség elegendő a büntetési célok eléréséhez.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.296/2013/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a vádlottal szemben börtönben végrehajtandó szabadságvesztést szabjon ki, egyebekben az ítéletet hagyja helyben. Álláspontja szerint ilyen súlyú korrupciós és hivatalos személy elleni bűncselekmények halmazata esetén nem indokolt a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztése.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Kifejtette azon álláspontját, hogy a büntetés elfogadható, nem eltúlzottan enyhe, és a büntetési célokkal összhangban áll. Utalt arra, hogy védence büntetlen előéletű személy, illetve hogy az elsőfokú elbírálás óta további egy évi időmúlás következett be.

A bejelentett ügyészi fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Így betartotta mind a bíróság elé állításos külön eljárásra, mind pedig a tolmácsra előírt kötelező figyelmeztetésekre vonatkozó szabályokat. A Fővárosi Törvényszék a tényállást részben mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyaláson a vesztegetési cselekmények tekintetében teljes beismerő vallomást tett, azonban kihallgatása során tagadta, hogy a hivatalos személy elleni erőszakot elkövette volna. A bizonyítási eljárás lefolytatását követően azonban ezen cselekménye tekintetében is bűnösséget elismerő nyilatkozatot tett. Nem tévedett az elsőfokú bíróság amikor a közélet tisztasága elleni bűncselekmények tekintetében a tényállást a vádlott beismerő vallomása, az azt alátámasztó tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomása, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, valamint a lefoglalt bűnjelek alapján, tehát a rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban állapította meg. Nem tévedett azonban a törvényszék akkor sem, amikor a hivatalos személy sérelmére elkövetett bűncselekmény tekintetében a történeti tényállást a vádlott védekezésével szemben **tanú1, tanú2, tanú3 és tanú4** tanúk vallomásai alapján állapította meg. Ítélete 5. oldalától a 11. oldal 2. bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy a vádlotti védekezést miért nem fogadta el. A Fővárosi Törvényszék által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekményeinek a jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék, amikor **vádlott** bűnösségét 2 rb. a Btk. 253. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntetében, valamint a Btk. 229. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés szerint minősülő hivatalos személy elleni erőszak büntetében állapította meg. A másodfokú bíróság mindenben osztotta az elsőfokú bíróságnak a 11. oldal közepétől a 13. oldal közepéig kifejtett jogi álláspontját. A jogi indokolást csupán annyiban egészíti ki, hogy a Btk. 229. § (8) bekezdésében említett külön törvényben meghatározott intézkedést végrehajtó rendőr a jelen esetben a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. § (1) bekezdés a./ pontjában írt előállítás végző rendőr. A 33. § (3) bekezdésében foglaltak szerint maga az előállítás nem csupán egy aktust, hanem egy meghatározott időtartamot is jelent. Az előállítás a törvényben a rendőri intézkedések között van megjelölve, ezért egyértelmű, hogy az előállított személyt őrző rendőrt külön törvényben meghatározott intézkedést végrehajtó rendőrnek kell tekinteni. A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú felülbírálat során a Btk. 2. § főszabályára tekintettel az elkövetés idején hatályos büntető törvényt alkalmazta figyelemmel arra, hogy a kötelességszegésre irányuló hivatali vesztegetést mind az 1978. évi IV. törvény, mind a 2012. évi C. törvény azonos módon szabályozza, és ahhoz azonos büntetési tételt is fűz. A hivatalos személy elleni erőszak tekintetében a másodfokú elbíráláskori büntető törvény 310. §-ában írt hivatalos személy elleni erőszak már nem tartalmazza a külön törvényben meghatározott intézkedést végrehajtó rendőr sérelmére történő elkövetést, mint minősítő körülményt, azonban magát az adott bűncselekmény alapesetét súlyosabban rendeli büntetni. Összességében tehát megállapítható, hogy az új büntető törvény enyhébbnek nem tekinthető.

A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés eltérő tartalommal alapos.

A Fővárosi Törvényszék ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, és nem tévedett, amikor a büntetlen, kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodó külföldi állampolgár tekintetében halmazati büntetésül a rendelkező részben írt tartamú börtönbüntetést állapított meg. Nem tévedett, amikor ugyanezen körülményekre figyelemmel lehetőséget látott a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére, és a próbaidőt a maximális tartamban határozta meg. A Magyarországon korrupciós, és hivatalos személy elleni bűncselekményt elkövető vádlottat indokoltan kiutasította Magyarország területéről, azonban tévedett a kiutasítás tartamának megállapításakor. A másodfokú bíróság álláspontja szerint jelentős érdek fűződik ahhoz, hogy a vádlott az ország területére hosszabb időn át ne térhessen vissza, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a kiutasítás tartamát 5 évre súlyosította. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ezek a büntetések a ... vádlottal szemben megfelelően szolgálják a Btk. 37. §-ában írt büntetési célokat, így a más tekintetben súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A Fővárosi Törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla helyes indokai alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a Be. 338. § (1) bekezdésében foglaltak alapján kötelezte a vádlottat a vonatkozásában kirendelt védő díjaként másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére. A másodfokú eljárás során felmerült további bűnügyi költséget a Be. 339. § (2) bekezdése alapján az állam viseli.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2014. február 07. napján

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt s.k.
szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

, 2014. február 07. napján

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Karácsonyi Gabriella
tisztviselő